

ბ-ნ ნ. ნიკოლაძეს უნდა ეგრძნო, რა ღრმა ტრაგიზმითაა აღსავსე ის საკითხი, რომელიც მას დაუყენეს: გვიანდელი და გზას აღდგინათო? კაცს, რომელსაც თითქმის ორმოცდაათი წლის განმავლობაში უშრომნია და უმოღვაწეოა, კითხვას აძლევს საზოგადოებრივ მოღვაწეს და ქართველ ინტელიგენციის თავმოსაწონი წარმომადგენელი—გვიანდელი ბ-ნ ნ. ნიკოლაძე, ვისთანაც გვაქვს საქმეო. ბ-ნ ნ. ნიკოლაძე კი ასეთის უშინაარსო პასუხს აძლევს: „უაღბლო თურნალისტებო! კალამს ხელს ჰკიდებთ თქვენს პირადის წყვრილმანის მიხედვით. როგორა ჰქვია, დაუჯერებლად ასეთის კითხვებით მომხმართოთ მე, რომელიც ნაზღვრის საუკუნე ერსა და იმავი ხალხის ვემსახურებოდა, და სხვა. ასეთი პასუხი, მოგახსენეთ, იუპიტერს გვაგონებს, მაგრამ იუპიტერს ოპერეტისას. აქ ბ-ნ ნ. ნიკოლაძის გაჯავრება არავის არ დაეკმაყოფილებს. მისი ბაქოება ტრაგედიკოსი შთაბეჭდილება ახდენს. იმის თქმა, რომ ყველა უფრო, ყველა უაღბლო, ყველა გაუაზრებელი, არავის არაფერში არ დააწმენებს. ბ-ნ ნიკოლაძესა ჰგონია, რომ ქვეყანა და ჩვენი ცხოვრება მისამოცე წლებშია გაყინული, იმ ხანაში, როცა ბ-ნ ნ. ნიკოლაძე მოეგონა ჩვენს ქვეყანას. სამწუხაროდ, ბ-ნ ნ. ნიკოლაძე აქ ერთგვარად დალტონიზმით არის დაადამოყვებული და ჰგონია, რომ იმის მტრს ჩვენში არავის არც ცოდნა აქვს და არც განათლება.

ჩვენდა საბედნიეროდ და ბ-ნ ნ. ნიკოლაძის სამწუხაროდ, ჩვენმა საზოგადოებამ გასწორა ბ-ნ ნ. ნიკოლაძეს. ჩვენში ბევრია ეხლა სპეციალისტი და არა სპეციალისტიც, რომელნიც ბ-ნ ნ. ნიკოლაძეს არაფერში არ ჩამოუვარდებან. შესაძლოა ისეთი მახვილი იქნებოდა ჰქონდა და ისე მომხმარებელი კალამი, მაგრამ ამის შესახებ არ შეგვიძლიან მსჯელობა ვიქონიოთ, ამას ჩვენი ისტორია გამოარკვევს. ბ-ნ ნ. ნიკოლაძე ამას ჰხედავს ყველა თავის უკენაზე გამოხსენის დროსა ჰხედავს, რომ ვეღარც ლუი-ბლანი და ეიულო-ფერის სხეულები და ვეღარც გუგუნიონი ვიხსენებთ ვეღარავის გააყვირებენ. ჰხედავს, რომ პაროზა და ლონდონში თუ მას შემსა შინა იმის მტრს ჩვენებური არც ვინმე ყოფილა, დღეს თითქმის ყოველი ვაჭარი ადვილად მოგზაურობს იქ. ჰხედავს, რომ მას აღარაფერია სოლისის განცხადების საიდუმლოების სახაროს ქურუმადა და მცველად, და იმის მაგიერ, რომ ბ-ნ ნიკოლაძემ სიხარულით თავი მოახაროს ყაზველ უგვლომეულონისტიკისთვის, ამ ადვილად გასაგებ და სამხარულსა და თქმის წინაშე, იგი ჯერაზრულ და არა სასურველ მდგომარეობაში ადგებს თავის თავს. ბ-ნ ნ. ნიკოლაძე ჩამორჩენილი კაცია, და ამას ვერ შეპირებია ისევე, როგორც ვერ შეპირებია; ხშირად მოხუცი იმას, რომ მის გარშემო ყრმათა თევრი ხიფათს: ცელქობა და სიხარული ახალ გზებობის—მოხუცი გულში ზოლმას იწვევს, რაკი ჰხედავს, რომ იგი მიმავალია და ამ წარმავლობას უფრო მკაფიოდ გრძნობს მომავლის წინაშე, ბ-ნ ნ. ნიკოლაძეს რომ ის ერთი უდიდესი ნაკლი არა ჰქონდეს, ნაკლი გარკვეულობისა, ნაკლი გადაჭრულ შეხედულებისა ცხოვრებაში, რომლის შესახებაც ზემოდ ვილაპარაკეთ—თავისი ჩამორჩენა თავისი საზოგადოებრივი მოხუცება, თუ შეიძლება ასე ესთქვათ, ამ ზომამდე აღარ გაამწარებდა. მაგრამ, სამწუხაროდ, ორპოფობია კი არა, მრავალპოფობია ნიკოლაძის მოღვაწეობისა.

ამის დასამტკიცებლად გადათავალიერეთ, თუ გნებავთ, შემოდმოყვინილი მისი მრწამსი და მიზანხანთ, განა ამ მრწამსზე ყველა არ მოაწყურს ხელს, ტიმოჰინიდან და მარკოვიდან დაწყებული თით უაღრესად ლამაზი წიგნებით.

რესპუბლიკის წარმომადგენლად? ისეთ კაცს ვერა ნახავთ; მით უმეტეს მოღვაწეს, რომელსაც ყველა ეს არა სურდეს, არ ელტვოდეს, რომ „მინარსის თავის ხალხს, რაც შეიძლება მეტი კეთილი, რასაც უკვე მიღწევს იმ ერთ, რომელთაც ცხოვრება უფრო ხელ-საყრელ პირობებში მიმდინარეობდა“. მაგრამ გზა, საშუალება, რომლითაც სტილიობს ეს თუ ის ჯგუფი ამ აზრის განხორციელებას—ი, სად იმალება მთელი მიზეზი აზრთა და მოქმედებათა სხვა და სხვაობისა და წინააღმდეგობისა. როცა ბ-ნ ნ. ნიკოლაძეს ჰკითხავენ — რა გზას აღვხარო, იგი თავისი სურვილებზე გვითხოვს: „ნოტივეს ეს ბავშვობის პასუხი. ექვი არავის შეუტარია არც ბ-ნ ნ. ნიკოლაძისა და, სხვა რომ არ დავახსნოთ, არც კრუპენსკისა, ვინდ ბობრინსკის შესახებ, რომ მათ თავიანთს ქვეყნისათვის კეთილი სურთ, მაგრამ რა გზით გინდათ ამ კეთილს მიღწევათო—ი, რას ეკითხებიან ბ-ნ ნ. ნიკოლაძეს მისი ნახევარი საუკუნის მოღვაწეობის შესახებ, და ეს კითხვა, ვიძეო, რაზე, ღრმა ტრაგიზმით აღსავსე ბ-ნ ნ. ნიკოლაძისათვის, მას სურს გადასცემოს სახუმარო კითხვად, და მთელი მისი წერილი (ეჭვსა პოლიტიკა ტერმინი) სწორედ ასეთის კალამითა დაწერილი. უნდა მართალი გითხრათ, ღრმა სევდის მომგვრელია იგი წერილი. ამ წერილში თით ბ-ნ ნ. ნიკოლაძისათვის უხილავი ცრემლები სჩანს; ცრემლები იმ მოღვაწისა, რომელსაც ორმოცდაათი წელიწადი უშრომნია და როცა ჰქვიათ: „ჩაგზით მიდის თქვენი შრომაო, პასუხი ვერ მიუცია.“

ბ-ნ ნ. ნიკოლაძე ცნობილი პუბლიცისტი, მაგრამ იმის პუბლიცისტობას უფრო პოეტური ელფერის აქვს. როცა პოეტი ლექსებში პუბლიცისტობას დაიწყო, იცოდნენ, ეს უფრო მკაცროდა, როცა პუბლიცისტი პუბლიცისტურ წერილებში პოეტობას მოჰყვება, გრძნობდნენ, რომ მას არა აქვს ვარი-სკლავი, არცა ჰყვას ნესტან-დარეჯანი და იმითაც ყოველ-დღე უკრავს ვარაზის გამოწვევას მიმართავს, მაგრამ ავიწყდება, რომ ასეთის მოღვაწისათვის უფრო საჭიროა გზის მიჩვენებელი ძაფი, ვინაიდან დღიური წერილმანი მთელი ლაბირინთია, ხოლო იქ გზის დაკარგვა ადვილია. ბ-ნ ნ. ნიკოლაძე განწყობილების კაცია, ქვივის მწვერალია. თუ ქვიზვა მამულის სიყვარულს ქებათა-ქებას უძღვნის (მესამოცე წლებში), თუ სხვაგვარად განწყობილია—გაიძახის, რომ იმისთვის ეროვნულს საკითხებს უბრაველსი მნიშვნელობა არა აქვს, ამ საკითხებს სრულიადაც არ აუყენებს პირველ რიგზე (მისი მეთერთეული „მზობრბა“). თუ მოსწონს—უკიდურესი მემარცხენეა; თუ არ მოსწონს—უკიდურესი მემარჯვენეებს მხარს აძლევს, მაგრამ იმგვარად კი, რომ ყოველთვის პირში ჩაგრი-ლია—ი, მე მემარცხენეც ვიყავიო. მისი განწყობილება და ქვიზვა, სამწუხაროდ, ანკარა წყაროდან რადი მომდინარეობს; ბ-ნ ნ. ნიკოლაძე იქითკენ იყურებს, საიდანაც ქარი უბერავს და საითაც ძალასა ჰხედავს; იმ ბანაკში გადადის, სადაც გამარჯვებულები არიან, და ამას სჩანის ხოლმე მტრად ტლანქად, მწერლისთვის ის შესაფერის საშუალებით. იგი ერთ დროს გერცენთან მუშაობდა—მაშინ მემარცხენე ელემენტთა მოძრაობას ძალა ჰქონდა. მერე კელსიევსა და ტიხომირკის დაუწყაო თყავინისკმა—მაშინ რვაკითა ვაბატონებული იყო, დასკირა დება დამიტრა ეპისკოპოსის (ბაზილი) აღტაცებულის დებეზებს გაუგზავნის, როცა ამ უკანასკნელს ფოთის ეპისკოპოსად დანიშნავენ, თუმცა ქართველ საზოგადოების თვით არბიუზოშიერესი ელემენტები ამ მღვდელმთავარს ზურგს უჭერდნენ ხოლმე მისის აშკარა სიმძულ-

დროშისა კანონისა მოაზრების წლიურ ხელს მოგვართ, რომ პირველ პარლამენტის მათ შემართვით უნდა მოვლდეთ 5-მართი. ვისაც მან 20 აპრ. ნაკლავი აქვს შემართვით, იმას გაუთის მხარე მოაზრება.

ვარისათვის ქართველების მიმართ, გავა ხანი და პირველი თვით გადამდებამ მას (სანტერესო ჰქონ, ვიკოდეთ, რა ნიდაღზე აღმოცენდა ეპისკოპოსსა და ბ-ნ ნ. ნიკოლაძეს შორის მეგობრობა ან რა ნიდაღზე ჩამოვარდა მათ შორის შუღლი, მაშინ სანტერესოა, მაგრამ ამ დღეობის ბეჭეტი მაგრა დასმულია). ქვიზვა გენერალ ალიხანოვს ნაღიმებს გაუშარათავს, ხოლო მისი ამგვობრები ამავ დროს ერთ-ერთ ჩვენ დაწესებულებაზე „დანოს“ გადაცხობენ... გაიხსენეთ მისი ორკუთხედი პოლიტიკა ილია ქავჭავაძისა და ნ. დ. ილია პოლიციის დროს (1888—9 წლებში); როცა ხან სიხარულით გვამცნევდა მისი გავითი, დამ დააკი (ვითომ ილია) დასკე-სა და ხან კიდევ ყურებს ჩამოყრილი სწერდა**). „დათვი ძლიერიო“. მესამოცე წლებში, როცა ქართველნი თან პოლიტიკა, საეროვნო კი-ლოზე გადინებდა, როცა რუსებთან გადინებდა, „ეროვნულ სა-განს“ უკანასკნელ პლანზე აყენებდა („დალექო ნე ნა პერეა პლან“). რასაკვირველია, როცა მწერალი ასეთს „უაჯექ-უუჯექობას“ კისრულობს, ილიას არ იყოს: „შენც გა-ამებს და ამასთანვე ორივეს გააფუ-პავს მაგრამ ისე კი, რომ ერთმა მეორის ტყვილით ინფეშოს და წყენა გაინელოს“ (ჩვევია 1889 № 237), იგი ყოველ მომენტში ყოველთვის გასამართლებელ საბუთს იშვებდა. თუ თქვენ ბ-ნ ნ. ნიკო-ლაძეს უთხარათ, რომ საეროვნო საკითხებს გულ-გრილად ეპურობო-დიო, მაშინვე მოგიყვანს ციტატებს იმ ნაწერიდან, სადაც ცხარე მამუ-ლიშვილური გრძობები აქვს გამო-თქმული. თუ უთხარათ, რომ ერთ დროს უკიდურესი მემარცხენეა, მაშინ დასდეთ—უთუოდ მოგიყვანს თავის კამათს შუღღუნოვთან, ერთის სიტყვით, ბ-ნ ნ. ნიკოლაძე „ნო-კოვ ვრემის“ აზრთა პარალმენტს ჰმადებს და ამასვე ჩემულობს. ორ-მოცდა ათი წლის განმავლობაში ამგვარად რყევს, ამგვარად ექნაობას, ძალაუბრებურად იწვევს იმ საკითხს, რომელსაც ბ-ნ ნ. ნიკოლაძე ასე გაუჯავრებია და რომლის შედეგია ზემოხსენებული მისი წერილი, სო-ცარი და თვალთახინო სურათი მისი ნახევარ საუკუნის აზრთა და გრძობათა დასწავლობისა.

ერთი ანგელოზთაგანა (დახასრული იქნება)

სახელმწიფო სათათბირო
(მეგრეთ. დგვ. სააგენტო)
სხვა და სხვა კანონ პროპოზი.
24 მარტის სხდომაზე სათათბირომ განიხილა წერილი კანონ-პროექტებით. პირველად მოიხილეს საპროპოზიტი რეფორმითა კომისიის მოხსენება 33 დებუტატის განცხადების

* ამის დებეზებ (მხ. „გაგავა“ 1903 წ. N 309); პირველი მკვლევარმა მთავრად თქვენს ყველაფერს უსამეგობრობადას უაღრესადი მთავრად ვითარს ქალაქის მხრეებზე და საზოგადოდ მმართველობისა უსრია-სამეგობრობა კათედრებზე თქვენის დანიშნების გამო და აგრეთვე პირდაპირ ჩემი სურვილები (მხ. რვათი დასტორდა უანგარდ მოღვაწეობა). რამე სრულად გამოგვარდა (უხსენებ) აგნანთ ახალ ვითარე მითმე ადგილზე.

** თუცა ილიამ პირველ გაწვევდა. იმ. „გვერთა“ 1889 წ. N 236—8. აქვე ნახავთ ბ-ნ ნ. ნიკოლაძის სრულ დახასიათებას; მისი იწვევების მისი „უაჯექ-უუჯექობის“ სიტყვით ილიას გვაუთხარებს.

შესახებ. ამ დებუტატებში წინა-დადება შეიტანეს სათათბიროში, შემუშავდეს კანონ-პროექტი, რომლითაც უნდა განმტკიცდეს სოფ-ლელებზე ოპიკის დანების წეს-რიგი იმ შემთხვევებში, როდესაც ფლანგა იჩენს თავს. შინაგან საქმეთა მინისტრის აზრით ამ მომენტის წინადადება და სიტყვა, თვით სამინისტრო შეიმუშავებს კანონ-პროექტს და მალე წარმოიდგენთ. შემდეგ სათათბიროში მიღო 33 დებუტატის წინადადება, დაარსდეს განსაკუთრებული კომისია, რომელ-საც უნდა შეიმუშაოს ზომები ცე-ცხლთან ბრძოლისა ქალაქებში და სოფლებში.

სათათბირომ მოისურვა შემთავ-ნებელ კომისიის აზრი იმ საკენის შესახებ, რომელთა გამოც ვერ შეთანხმდნენ სათათბირო და სამქო. ერთ საგანში სათათბირო დაეთან-ხმა სამქოსს, მეორეში—არა.

სათათბირო შეიწყარა 37 წევ-რის წინადადება საქალაქო დებუ-ლების გავრცელების შესახებ ნოვო-ჩერკასკში. სამინისტრომაც სასურ-ველად სცნო ეს.

დასასრულს, სათათბირომ მიღო 25 წერილი კანონ-პროექტი. ერთ კანონ-პროექტის გამო სათათბირომ მიღო ფორმულა, რომელშიც გამოთქმულია სურვილი შარა გზებზე „უასტავის“ გადასახადის გაუქ-მების შესახებ.

დაკვირვებები
მეგრეთ. დგვ. სააგენტო
25—26 მარტი.
საზღვარ-გარეშ.

სალონიკი. ამ ჟამად დიკოვის მიდამოებში იმყოფება ალბანელთა ცნობილი მეთაური ბოლტინაკი. ბოლტინაკს თან ახლავს ძლიერი რაზმი. იმეკში თავს იყრის მთავრობის ის ჯარი, რომელმაც ალბანეთი უნდა დაამშვიდოს. იმეკში თავის შტაბით ჩამოვიდა ჯავიდ-ფა-შა. მიტროვიციდან და სალონიკი-დან ჯარი განქარებულ ნაბიჯით იმეკში მიდის.

სტამბოლი. სერბიის პრემიერ-მინისტრმა პაშიჩამ და გარეშე საქმეთა მინისტრმა მილოვანოვიჩმა დე-პეშათა სააგენტოს კორესპონდენტს დაავალეს, განაცხადოს, რომ სერ-ბიის მეფემ და მინისტრები მკაფი-ფილნი არიან ოსმალეთის მთავრო-ბით, რომელმაც ესე მეგობრულად მიიღო სერბიის მეფემ და მინისტრე-ბი. მინისტრების სიტყვით ჯერ კიდევ შარშან განმტკიცდა ოსმალეთ-სერბიის მეგობრული კავშირი და სერბიის მეფემ ხმა უფრო ხელი შეუწყაო ამას.

პარიზი. სენატი. იმ კანონ-პრო-ექტის განხილვის დროს, რომლი-თაც მთავრობას ევალება 1910 წელს ორი ჯავშინის გემის აშენებას შე-უდგეს, საზღვაო მინისტრმა განაცხა-და: ამ ჟამად საფრანგეთს 16 ჯავ-შინანი გემი აქვს, აქედან 9 მეგლის ტიპისაა. ამით არ შეგვიძლიან და-ვიკვათ საფრანგეთი. აქ ლაპარაკი საზღვაო პროგრამაზე ვერ არის, არამედ იმაზე, რომ მთავრობას შეეძლება მიეცეს ძველი ტიპის ჯავ-შინანი გემების მაგერ ახალ ტიპისა ააშენოს. თუ საქმეს სერიოზუ-ლად შევხედავთ, დავინახავთ, რომ მთავრობას ორი ჯავშინანი გემის აშენება კი არ უნდა მოეთხოვა, არა-

მედ სამისა და ოთხის აშენება (ტა-ში) მთავრობას მხოლოდ სურს ხე-ლის გამო დიშლვა პალატაში მი-ლო მთავრობის წინადადება. რო-გორც სჩანს, კოზიხის მისში დად-ება, როდესაც ამბობს, არა მწამს, რომ საფრანგეთში ჯარის გადმოსხმა მოსალოდნელი, ან შესაძლებელია იქნეს ხალხიანი ნაღობის და-დებები საფრანგეთში. შუა გზა მისსმა ყოველთვის შეიძლება. 24 საათის განმავლობაში ერთი დღე-ის განმავლობაში შეიძლება. ცუდად მოიქცეოდა ის, ვინც მარტო ხმე-ლეთის ჯარს დაენდობოდა და მარ-ტო მისი საშუალებით ეცდებოდა ხელი შეეშალა მტრის ჯარის გად-მოსხმისათვის. სენატმა ერთხმად მიიღო კანონ-პროექტი.

ზაგრებს. პროცესიის ბრალდებულების საქმეს ხელმეორედ განიხილავენ. რამდენიმე კაცს სახე-მწიფო დალტი ბრალდებათ. პირ-ველად ეს საქმე ზაგრებში გაიჩრა და ყველა დამნაშავეებს სასამარ-თლომ სხვა და სხვა სასჯელი მიუ-სჯა. სასამართლოს განაჩენი მთავრობამ გააუქმა. მთავრობის აზრით სასამართლომ სერიოზულად არ შე-ხედა ნასტიჩის ჩვენებას. ნასტიჩის ჩვენება ექვს იწვევს.

სტამბოლი. დღის 11 საათზე სერბიის მეფემ დათვალა დებუ-ტათა პალატა. პალატის შესვლაში მიეფეს დაუხვდა დებუტატთა პა-ლატის თავმჯდომარე ახმედ-რიხა და ის დებუტატები, რომლებიც სერბიულად ლაპარაკობენ. როდესაც მეფე დებუტატთა პალატაში შევი-და, დებუტატები ტაშით მიეგებნენ. მეფემ პალატაში ნახევარ საათი და-ჰყა.

სალამოს 3 ნახევარ საათზე სერ-ბიის მეფემ მიიღო მსოფლიო პა-ტრიარქი.

სტამბოლი. მთავრობის ცნობა-ბით პრიზინის ოლქში არეულობა გამოიწვია პრიზინის მუნციკალი-ტეტის დადენობაზე. მთავრობის ნებართვით ქალაქიდან გატანილ სა-ქონელს განსაზღვრული გადასახადი უნდა დასდებოდა, პრიზინის მუ-ნიციპალიტეტში კი თავის დადგენი-ლებით დარღვევის შესახებ. ურბანში მიმავალ ქაბანებს, სოფელ-ბულოკის ყველა გზებზე ოსმალეთის ჯარი გადასახადს ახდენენ. გზა სპარსე-თის ტერიტორიაზე არის გაყვანილი. დეპუტატებში, ურბან-სოფელ-ბუ-ლოკის მთავარ საქარავნო გზაზედ მოქმედებს ოსმალეთის დამოქანა, რომელიც საქონლის ღირებულების 11 პროცენტს იღებს.

თეირანი. სამინისტრო ცუდ მდგომარეობაშია, გარეშე საქმეთა მინისტრი გადადგომას თხოულობს.

პარიზი ფრანსა

ვარშავა. თავის პარკოზლით გაფრინდა გიუიო. გიუიომ იფრინა 31 მარტი და 24 წამი. პარკოზლიანის მოზარუნების დროს, პარკოზლიანი ჩამოვარდა და დაიშტერა. გიუიო გადაარჩა.

რუსეთი

მელნიჩენკო. სემი. დიდი კამათის შემდეგ დაადგინა, რუსეთის მთავრობის წინადადება საერთო კა-ნონმდებლობის შესახებ გადასცეს ძირითად კანონების კომისიას. კამათში მონაწილეობა მიიღეს მეჩე-ლინმა, დანიელსონმა, ირიმ, კალ-მარიმ და სხვებმა.

სვეალი. კვირას ვიშინციეს კოსტელში შეტაკება მოუვიდოთ ლიტველებს და პოლონელებს. და-შავდა რამდენიმე კაცი. შეტაკება გამოიწვიეს პოლონელებმა, რომელ-თაც ლიტველებს ნება არ მისცეს ზოგიერთ შემთხვევებში ლიტველებს სამშობლო ენაზედ ეგალოზნათ. ლიტველებს ამის ნება ეპარკილურმა მთავრობამ მისცა. ლიტველებს ვიშინციეში უპრავლესობას წარმოად-გენენ.

მელნიჩენკო. სემი. დიდი კამათი გამოიწვია რუსეთის მთავრობის წინადადება საერთო კანონ-მდებლობის შესახებ. კამათი ზოგი-ერთი სენატორებზე დაესწრნენ. სკოლ-დემოკრატების მხრივ ილა-

რომ ყველა ამის შემდეგ დებუტატ-თა პალატა განახლებულს განიკუთ-ნის გამო დიშლვა პალატაში მი-ლო მთავრობის წინადადება. რო-გორც სჩანს, კოზიხის მისში დად-ება, როდესაც ამბობს, არა მწამს, რომ საფრანგეთში ჯარის გადმოსხმა მოსალოდნელი, ან შესაძლებელია იქნეს ხალხიანი ნაღობის და-დებები საფრანგეთში. შუა გზა მისსმა ყოველთვის შეიძლება. 24 საათის განმავლობაში ერთი დღე-ის განმავლობაში შეიძლება. ცუდად მოიქცეოდა ის, ვინც მარტო ხმე-ლეთის ჯარს დაენდობოდა და მარ-ტო მისი საშუალებით ეცდებოდა ხელი შეეშალა მტრის ჯარის გად-მოსხმისათვის. სენატმა ერთხმად მიიღო კანონ-პროექტი.

ზაგრებს. პროცესიის ბრალდებულების საქმეს ხელმეორედ განიხილავენ. რამდენიმე კაცს სახე-მწიფო დალტი ბრალდებათ. პირ-ველად ეს საქმე ზაგრებში გაიჩრა და ყველა დამნაშავეებს სასამარ-თლომ სხვა და სხვა სასჯელი მიუ-სჯა. სასამართლოს განაჩენი მთავრობამ გააუქმა. მთავრობის აზრით სასამართლომ სერიოზულად არ შე-ხედა ნასტიჩის ჩვენებას. ნასტიჩის ჩვენება ექვს იწვევს.

სტამბოლი. დღის 11 საათზე სერბიის მეფემ დათვალა დებუ-ტათა პალატა. პალატის შესვლაში მიეფეს დაუხვდა დებუტატთა პა-ლატის თავმჯდომარე ახმედ-რიხა და ის დებუტატები, რომლებიც სერბიულად ლაპარაკობენ. როდესაც მეფე დებუტატთა პალატაში შევი-და, დებუტატები ტაშით მიეგებნენ. მეფემ პალატაში ნახევარ საათი და-ჰყა.

სალამოს 3 ნახევარ საათზე სერ-ბიის მეფემ მიიღო მსოფლიო პა-ტრიარქი.

სტამბოლი. მთავრობის ცნობა-ბით პრიზინის ოლქში არეულობა გამოიწვია პრიზინის მუნციკალი-ტეტის დადენობაზე. მთავრობის ნებართვით ქალაქიდან გატანილ სა-ქონელს განსაზღვრული გადასახადი უნდა დასდებოდა, პრიზინის მუ-ნიციპალიტეტში კი თავის დადგენი-ლებით დარღვევის შესახებ. ურბანში მიმავალ ქაბანებს, სოფელ-ბულოკის ყველა გზებზე ოსმალეთის ჯარი გადასახადს ახდენენ. გზა სპარსე-თის ტერიტორიაზე არის გაყვანილი. დეპუტატებში, ურბან-სოფელ-ბუ-ლოკის მთავარ საქარავნო გზაზედ მოქმედებს ოსმალეთის დამოქანა, რომელიც საქონლის ღირებულების 11 პროცენტს იღებს.

თეირანი. სამინისტრო ცუდ მდგომარეობაშია, გარეშე საქმეთა მინისტრი გადადგომას თხოულობს.

პარიზი ფრანსა

ვარშავა. თავის პარკოზლით გაფრინდა გიუიო. გიუიომ იფრინა 31 მარტი და 24 წამი. პარკოზლიანის მოზარუნების დროს, პარკოზლიანი ჩამოვარდა და დაიშტერა. გიუიო გადაარჩა.

რუსეთი

მელნიჩენკო. სემი. დიდი კამათის შემდეგ დაადგინა, რუსეთის მთავრობის წინადადება საერთო კა-ნონმდებლობის შესახებ გადასცეს ძირითად კანონების კომისიას. კამათში მონაწილეობა მიიღეს მეჩე-ლინმა, დანიელსონმა, ირიმ, კალ-მარიმ და სხვებმა.

სვეალი. კვირას ვიშინციეს კოსტელში შეტაკება მოუვიდოთ ლიტველებს და პოლონელებს. და-შავდა რამდენიმე კაცი. შეტაკება გამოიწვიეს პოლონელებმა, რომელ-თაც ლიტველებს ნება არ მისცეს ზოგიერთ შემთხვევებში ლიტველებს სამშობლო ენაზედ ეგალოზნათ. ლიტველებს ამის ნება ეპარკილურმა მთავრობამ მისცა. ლიტველებს ვიშინციეში უპრავლესობას წარმოად-გენენ.

მელნიჩენკო. სემი. დიდი კამათი გამოიწვია რუსეთის მთავრობის წინადადება საერთო კანონ-მდებლობის შესახებ. კამათი ზოგი-ერთი სენატორებზე დაესწრნენ. სკოლ-დემოკრატების მხრივ ილა-

